

ningsvis med centertankerne og fandt det afgørende, at man nu fik en drøftelse af, hvordan fremtidens uddannelsescentre skulle være.

Han erkendte Københavns universitets store problemer og pegede på en løsning i området Vestamager- Kalveboderne. Han fandt forslaget om et centers placering i Roskilde uplanlagt og dårligt underbygget og beklagede, at ministeren blankt havde afvist alle realitetsundersøgelser af andre placeringer på Sjælland.

Ministerens havde nu medtaget bestemmelser om Ålborg i lovforslaget. Dette var et fremskridt, men ministeren ville stadig ikke acceptere en landsplanlægning, der tog ligeligt hensyn til de unge i alle dele af landet, han ville stadig skubbe en udbygning i det nordjyske område i baggrunden i forhold til udbygningen i Roskilde.

Socialdemokratiet ville meget gerne være med til en grundig forhandling af lovforslaget, men ville ikke være med til at trække landet mere skævt, end det var i forvejen.

Hauustrup Clemmensen (KF) kunne tiltræde, at en del af udbygningen af Københavns universitet skete på Rigshospitalsområderne, og havde yderligere stor sympati for en løsning på Kalvebodarealerne. Prioriteringssynspunkter talte i første række for en aflastning af Københavns universitet, og han kunne derfor tiltræde forslaget om Roskilde. Hvad angik et center i Syd- og Sønderjylland fandt han, at afgørelse om placeringen burde vente.

Per Møller (V) anerkendte, at man havde måttet skelne mellem de mest påtrængende og de knap så påtrængende opgaver. Dette var baggrunden for den beklagelige udskydelse af spørgsmålet om placeringen i det sydlige Jylland. Hvad Københavns universitet angik, var det afgørende nødvendigt, at man nu greb effektivt ind med løsninger, som hurtigt og umiddelbart kunne skabe en aflastning. Han fandt dette krav tilgodeset ved lovforslaget. Udbygningen i Kalvebodkilen måtte imidlertid ikke drukne i den samlede planlægning, som var nødvendig. Der måtte snarest muligt træffes endelig beslutning om en universitetsplacering dér.

Grethe Philip (RV) gav tilslutning til principperne i lovforslaget. Hun var positivt indstillet overfor en undersøgelse af mulighederne for en udbygning i Kalvebodkilen, men fandt det ikke muligt i dag at tage endelig stilling. Det ville efter hendes opfattelse være forkert at presse Ålborg frem for Roskilde. Et universitetscenter i Ålborg ville i første række aflaste Århus, ikke København. Også hun ville finde det ønskeligt med en afgørelse af placeringen i det sydlige Jylland.

Morten Lange (SF) betonede nødvendigheden af at anskue universitetsproblemerne som en helhed. De kunne ikke løses lokalt, idet de enkelte centrespørgsmål var dele af et mønster.

Det var utvivlsomt, at Københavns universitet i kraft af sin størrelse og de forsømmelser, der var udvist igennem en meget lang række år, rejste det største af de problemer, der forelå. Han syntes nu at kunne skimte en plan, som forhåbentlig ville tage endnu mere fast